

луный истичаше въ мглавый горизонтъ прего-
лемъ и весь червень. Стада утрудени по мо-
гилы-те, и дыхающи воздуха съ шія прострена
камъ небо-то наполняваха съ удивителны кри-
канія долины-те и ямы-те. Какъ-то и пасуцій
Кафръ лѣгаше верху земля-та за да ся прохла-
ди мало; но вездѣ плоскость-та земленна го-
ряше, и давителный воздухъ ечеше отъ бран-
ченіе-то на насѣкомы-те които тражаха преставіе
на жадость-та си съ кровь-та на человѣцы-те
и на добытоцы-те.

Въ една отъ оныя горящы нощи, Виргинія
рѣсти по остры всы-те припадоцы на своя-та
болель. Ту ставаше, ту сѣдаше, ту лягаше
накъ, и не нахождаше въ никое положеніе нито
сонъ нито успокоеніе. Отхожда съ луна-та
вътлость камъ свой изворъ. Гледа че источни-
къ-атъ му съ всичкото присахваніе, течеше іоще
като сребренны нишки по черны-те ребра на бре-
га, и ся стича въ щерна-та. Най на предъ хла-
дина-та уживлява чувства-та ѳ и безчисленни
песели напоминанія представлявахася въ ума ѳ.
Таумѣва си че като бѣ дѣте майка ѳ и Маргарита
и веселяха да я мыятъ съ Павела въ това
ѳсто; послѣ Павель, като сохрани тая баня